

opusdei.org

"Oferiu alleugeriment en el nom de Jesús"

El prelat de l'Opus Dei ha conferit el diaconat a 34 fidels de l'Opus Dei a la basílica de Sant Eugeni (Roma). Publiquem l'homilia pronunciada pel Prelat i algunes fotos de la cerimònia.

01/12/2010

Estimats germans i germanes.

Estimats fills que aneu a ser ordenats diaques.

1. Plens d'agraïment a la Santíssima Trinitat, assistim a l'ordenació diaconal d'aquests trenta-quatre homes, fidels de l'Opus Dei. Entre les diverses cerimònies litúrgiques de l'Església, l'administració de les Ordres Sagrades -a més de produir gran alegria al poble cristià- és una celebració que té una bellesa especial, plena de simbolisme i de significat. Mitjançant els gestos que realitzaré com a Bisbe, com a instrument viu de Jesucrist, Summe i Etern Sacerdot, el misteri de Déu penetra amb més força i incisivitat als nostres cors.

Com ha escrit el Sant Pare Benet XVI, «la bellesa de la litúrgia és part d'aquest misteri, és expressió eminent de la glòria de Déu i, en cert sentit, un treure el cap del Cel sobre la terra» (1). Hem, doncs, de participar en aquest ritu amb la major pietat i amb el goig de dur a

terme un acte de culte volgut per Nostre Senyor.

Es tracta d'un esdeveniment molt sobrenatural, que només es pot percebre amb els ulls de la fe, i, al mateix temps, és ple d'humanitat, perquè comprovem que l'únic sacerdoci, el sacerdoci de Jesucrist, continua en el temps a través dels seus ministres.

Mitjançant la imposició de les mans per part del Bisbe i l'oració consecratòria, Déu Pare enviarà sobre aquests germans nostres l'Esperit Sant, que «els marca amb una empremta ("caràcter") que ningú no pot fer desaparèixer i que els configura al Crist, que es va fer el "diaca", és a dir, el servidor de tots »(2). Demanem a la Santíssima Trinitat que augmenti en nosaltres, durant aquesta celebració eucarística, les virtuts teològals: la fe, l'esperança i la caritat.

Al mateix temps, considerem que no només els nous diaques, sinó tots nosaltres, com a cristians, hem rebut la missió de servir els altres, seguint l'exemple del Mestre, que no ha vingut a ser servit, sinó a servir i donar la seva vida en rescat per tothom (Mt 20,28).

Avui, aprofitant la gràcia que el Senyor ens envia, preguem perquè aquesta missió confiada a l'Església- de manera particular als diaques, com recorda la primera lectura de la Missa, referint-se als levites instituïts per Moisès per al servei del gran sacerdot Aaron-brilli en el món amb tot el seu esplendor i la seva gran eficàcia.

Correspon als diaques, segons el Catecisme de l'Església Catòlica, «assistir el bisbe i els preveres en la celebració dels divins misteris, sobretot de l'Eucaristia i de distribuir-la, d'assistir als

matrimonis i beneir-los, de proclamar l'evangeli i predicar, de presidir els funerals i de consagrar-se als diversos serveis de la caritat »(3).

Adrecem-nos a l'Esperit Sant demanant-li que la força que va a concedir a aquests nous ministres, mitjançant la seva configuració amb el Fill estimadíssim del Pare, arribi a les ànimes que ells han d'ajudar en el camí de la santedat.

2. Servireu Déu, fills meus diaques, tenint cura amorosament de tot allò que es refereix al culte diví. Ja anteriorment, com a cristians que han rebut en el Baptisme una participació en el sacerdoci de Crist, heu procurat posar afecte i delicadesa en les diverses manifestacions de la pietat eucarística: participar en la Santa Missa conscients del misteri que es fa present sobre l'altar; fer amb amor les genuflexions davant el Santíssim

Sagrament, i tants altres signes externs de pietat, que revelen la sinceritat de la nostra fe en la presència eucarística del Senyor.

Ara, com a diaques, la vostra proximitat física i espiritual a Jesús en l'Eucaristia serà encara més gran. Tindreu el privilegi de tocar amb les mans i distribuir als fidels les sagrades Espècies, que s'amaguen i alhora manifesten la presència del Cos i de la Sang de Crist, prendreu a les mans el ostensori per a impartir la benedicció eucarística; podreu portar la Comunió als malalts i el Viàtic als moribunds, confort en el viatge cap a la pàtria celestial ...

Oferireu aquests serveis pastorals de la millor manera possible, si procureu comportar-vos com sant Josepmaria: en la seva vida i en els seus llibres tenim tots -clergues i laics-una doctrina en meravellosa sintonia amb la tradició de l'Església,

que hem de seguir, i un exemple que hem d'imitar, per créixer en respecte i intimitat amb Jesucrist.

En aquest any, 80 aniversari del començament de l'apostolat de l'Opus Dei entre les dones, estimat per Déu, i que des del passat 14 de febrer estem recorrent amb Santa Maria, sovint em ve al cap el record de la devoció amb que Sant Josepmaria es referia a una imatge de la Verge que es va difondre molt a l'època de la seva infància, quan Sant Pius X va donar un fort impuls a la pràctica de la comunió freqüent. Representava a Maria adorant l'Hòstia santa.

Avui, com aleshores i com sempre, Nostre Senyora ens ensenya de tractar Jesús, de reconèixer-lo i de trobar-lo en les diverses circumstàncies del dia i, d'una manera especial, en aquest instant suprem -el temps s'uneix amb

l'eternitat- del Sant Sacrifici de la Missa (4). A l'escola de Maria-Dona eucarística, com la va anomenar Joan Pau II-, aprendrem a tenir amb Jesús, Fill seu i Germà nostre, totes aquestes delicadeses de veritable amor a la Sagrada Eucaristia, que Ell espera de nosaltres.

3. Pel que fa al servei als homes, a més de la predicació de la Paraula de Déu i de l'administració d'alguns sagraments, m'agradaria aturar-me en les obres de misericòrdia, que van ser una de les primeres manifestacions de l'ofici dels diaques a l'Església.

És sabut com, en els primers temps, el Defensor va suscitar la necessitat de triar set homes de bona reputació, plens d'esperit Sant i de saviesa, per ajudar els Apòstols en el compliment de la seva missió (5).

Entre els oficis que els van ser confiats, l'Esriptura indica de

manera especial la cura de les persones més necessitades en l'Església: els pobres, les vídues, els malalts. **«Amb el pas dels anys i la difusió progressiva de l'Església - ha escrit l'actual Romà Pontífex-, l'exercici de la caritat es va confirmar com un dels seus àmbits essencials, juntament amb l'administració dels sacraments»** (6).

Fins al punt que els cristians eren coneguts pels pagans, sobretot, per l'exercici heroic de la caritat. «Mireu com s'estimen", deien, en veure com els nostres predecessors en la fe posaven en pràctica el manament nou de l'amor fratern, que Crist els havia ensenyat (7).

Actualment, en molts llocs, l'Estat i altres institucions socials, però sobretot l'Església, s'encarreguen d'atendre els pobres, els malalts, els orfes, etc. Malgrat tot, sempre caldrà

tenir cura, amor i delicadesa als indigents, cosa que només és capaç de fer un cor ple de la caritat de Crist.

Com els primers temps, amb total desinterès i amb caritat viva, l'Església ofereix les seves atencions a tota mena de persones. Aquesta dedicació actua com l'imant, atraient els cors de molts que estan lluny de Déu i que nosaltres volem apropar al Senyor. Insisteixo: aquests serveis de caritat són tasca de tots els cristians, encara que l'Església els confiï particularment als diaques.

Però cada un de nosaltres ha de mostrar-se disponible per alleujar les necessitats dels altres, que moltes vegades no són només de caràcter material, sinó també espiritual. La llunyania de Déu, la solitud, la indiferència, i tantes altres necessitats afavorides per una societat que incita a l'egoisme, ens

ofereixen moltes ocasions de fer el bé.

Fills meus, tingueu una especial preocupació pels malalts i per tots els qui pateixen en el cos o en l'esperit, procureu acostar-vos a aquestes persones per oferir una mica d'alleujament en el nom de Jesús.

Amb paraules de Benet XVI en el seu recent viatge a Santiago de Compostel·la, us recordo que **"per als deixebles que volen seguir i imitar Crist, servir els germans ja no és una mera opció, sinó part essencial del seu ésser. Un servei que no es mesura pels criteris mundans de l'immediat, el material i vistós, sinó perquè fa present l'amor de Déu a tots els homes i en totes les seves dimensions, i dóna testimoni d'Ell, fins i tot amb els gestos més senzills »** (8).

4. Per acabar, em dirigeixo als pares, germans, i amics dels ordenands.

M'alegro amb vosaltres per aquest senyal de predilecció que Déu ha manifestat als vostres éssers estimats; al mateix temps, us recordo que heu -hem- de pregar per ells i per tots els candidats al sacerdoci.

Preguem també pel Papa, pel Cardenal Vicari de Roma, per tots els bisbes i sacerdots de l'Església, perquè siguem dignes de la gràcia que Déu ens ha atorgat per al bé de la humanitat.

I no oblidem el gratíssim deure de demanar a la Trinitat que envii seminaristes a totes les diòcesis, homes decidits a portar l'alegria i la pau del Cel fins als indrets més remots del món.

Ho fem recorrent a la intercessió de la Mare de Déu, de Sant Josep, de Sant Josepmaria i de tots els sants, en aquest mes en què l'Església els honora amb un record especial. Així sigui.

(Els diaques procedeixen de quinze països diferents i són:

- Paolo Calzone (Itàlia)
- Isidro Miguel Fontenla (Espanya)
- Enrique Alonso de Velasco (Holanda)
- Benito Agustín Calahorra (Espanya)
- Alfonso Romero Corral (Espanya)
- Francisco Martín Vivas (Espanya)
- Gonzalo Otero (Espanya)
- José Manuel Giménez Amaya (Espanya)
- José Manuel de Lasala (Espanya)
- Alberto Barbés (Espanya)
- Vicente Guzmán (Espanya)
- Ferran Canet (Espanya)

- Piero Vavassori (Itàlia)
- Manuel José Martínez (Espanya)
- Damien Peter Lim Guan Heng (Singapur)
- Pau Mones Cazón (Argentina)
- Francisco Javier Insa (Espanya)
- Juan López Agúndez (Espanya)
- Alejandro Macía Nieto (Colòmbia)
- Anthony Kenekwuo Odoh (Nigèria)
- John Richard Grieco (Estats Units)
- Thierry Sol (França)
- Robert Weber (Àustria)
- Josepmaria Quintana (Espanya)
- Francisco Contreras Chicote (Espanya)

- Fabiano Dourado Guedes (Brasil)
- Juan Pablo Lira (Mèxic)
- Juan Manuel Carranza (Argentina)
- Christian Mendoza Ovando (Mèxic)
- Frederic Guillem Ruiz López (El Salvador)
- Michał Twarkowski (Polònia)
- Lucas Buch (Espanya)
- Joseph Thomas (Estats Units)
- Ivan Kanyike Mukalazi (Uganda)

La cerimònia d'ordenació presbiteral serà al maig).

[1] Benet XVI, Exhort. apost. Sacramentum caritatis, 22-II-2007, n. 35.

[2] Catecisme de l'Església Catòlica, n. 1570.

[3] Ibíd.

[4] Sant Josep maria, És Crist que passa, n. 94.

[5] Cf. Ac 6, 1-6.

[6] Benet XVI, Litt. enc. Deus caritas est, 25-XII-2005, n. 22.

[7] Cf. Tertulià, Apologètic 39.

[8] Benet XVI, Homilia a la catedral de Santiago de Compostela, 6-XI-2010.